

HAKİMİYYET - 1 -

Hâkimiyet; Allah'a mahsus bir hak mıdır yoksa bu hak tağutlarda da var mıdır? Tarihi boyunca dünyanın gündemini meşgul eden ve halli gereken tek mesele budur, bu olmuştur ve bundan böyle de bu olabilir.

Ehl-i Tevhid ve tağut:

Tevhid ehlini tağuttan, tağutu da Ehl-i Tevhid'den ayıran tek mesele ve tek alâmet-i farîka budur. Zira; peygamberler ve onlara tabi olan insanlar; „Hâkimiyetin“ Allah'a ait bir hak olduğunu haber vermiş, kabul ve tasdik etmişler ve şu şekilde formüle etmişlerdir:

„Hâkimiyet, kayıtsız ve şartsız Allah'ındır!“

İşte bu gerçeği söyleyenler; Tevhid ehlidir, iman ehlidir ve müslümandır. Hâkimiyet hakkını; bir şahsa, bir gruba, bir millete ve hatta dünya insanlığına verenler ve bilcümle şu şekilde formüle edenler:

„Hâkimiyet, kayıtsız ve şartsız milletindir!“ derler ve işi bu noktada noktalarlar.

Ve işte bunu söyleyenler ve böyle düşünenler, maksadları ne olursa olsun, tağutlardır, tağutların kullarıdır; müşriklerdir ve nihayet kâfirlerdir!..

Ve işte bu mücadele günümüz dünyasında da bütün şiddetiyle devam etmekte, özel mahkemeler kurulmakta, tağutun askerleri bu mahkemelerin başına getirilmekte ve polisleri seferber edilip, „Hâkimiyet, kayıtsız ve şartsız Allah'ındır“ diyen Ehl-i Tevhid, yaka-paça edilip hapisanelere götürülmekte, işkence ve hakarete maruz bırakılmaktadır.

Hâkimiyet, tağut ve muvahhid:

Bu babda şu üç kelime; efradını cami, ağyarını mani bir şekilde tarif edilmeli ve herkes tarafından net ve kesin bir şekilde bilinmelidir.

Hâkimiyet:

Çeşitli yayın ve muhtelif beyanlarımızda da ifade ve ilan ettiğimiz gibi, önemine binaen bir de burada tarif ve izahını yapalım! Yapalım ki, artık kimsenin şüphesi kalmasın:

Hâkimiyet demek, en yüksek makam, en yüksek otorite, en yüksek söz sahibi ki, O'nun üstünde bir makam, bir otorite, bir söz sahibi düşünülemez. Kendisi, herkesten hesap sorar ama, kendisinden kimse hesap soramaz ve sormasına da imkân yoktur; onun verdiği emirler, koyduğu yasaklar, gösterdiği yollar itiraz kabul etmez. İşte böyle bir yetkiye „Hâkimiyet“ ismi verilir ve böyle bir yetki, ancak Cenab-ı Hakk'da bulunur; O'ndan başkasında bulunmaz. Kim kendisinde veya bir başkasında

veyahut da millette bulunduğunu kabul ve tasdik ederse kendisini, bir başkasını veya milleti Allah'ın yerine koymuş, şerik olmuş, put olmuş, tağut olmuş, müşrik olmuş ve nihayet kâfir olmuştur.

Tağut:

Tağut kelimesine gelince: Tağut lafzı, tuğyan mastarından alınmış bir kelimedir. Aşırılık, aşırı giden, haddini aşan gibi manalara gelmektedir. Kur'an'da sekiz yerde geçen bu kelime; hakka ve hakikata, iman ve Şeriat'a karşı gelen, Allah Teala'nın kulları için çizdiği nizam ve hududu tecavüz eden, bir başka ifade ile; Allah (c.c.)'nin gönderdiği ve indirdiği Şeriat kanunlarını kaldırıp onların yerine kendi kafasına göre, insanların kafasına göre veya millet adına milletvekilleri tarafından yapılan, çıkarılan kanunlardır. İşte bu kanunlara da ve bu kanunları çıkaranlara da „Tağut“ denir, put denir, şirk denir, putperestlik denir, müşrik denir.

Elhasıl: Milletleri ve devletleri idare eden iki sistem vardır. Bunlardan biri „Şeriat sistemi“ diğerleri ise „Tağut sistemi“dir. Şeriat sistemi bir tanedir. O da Allah'ın gönderdiği ve indirdiği Şeriat nizamıdır, İslam nizamıdır, Kur'an nizamıdır ve bir tanedir. Kıyamete kadar değişmez ve onu kimse değiştiremez!.. Diğerleri ise; isimleri ne olursa olsun, tağuttur, puttur, şirkidir!.. Bu noktadan hareketle:

Faşist sistem bir tağuttur; komünist sistem bir tağuttur; sosyalist sistem bir tağuttur; kapitalist sistem bir tağuttur; demokratik sistem bir tağuttur; laik sistem bir tağuttur; kemalist sistem bir tağuttur; dini devletten ayıran her sistem bir tağuttur; hakkı batıla karıştırma sistemi bir tağuttur.

Demek oluyor ki, hangi isim ve hangi izim altında olursa olsun, Şeriat'ın dışındaki bütün sistemler ve bütün devlet şekilleri birer tağuttur, birer puttur, birer şirkidir ve birer kâfirliktir ve bunlardan herhangi birini kabul eden veya bir kısmını Şeriat'tan bir kısmını da bunlardan alan müslümanlar, velev ki, müslüman olduklarını iddia etseler de, namaz kılip oruç tutsalar da, hacca gidip Kâbe'nin içine girseler de ve Hacer'ül-Esved'i defalarca öpseler de imanları gitmiş, nikâhları bozulmuş, cenaze namazları kılınmaz hale gelmiş hatta kestikleri hayvanın eti yenmez duruma düşmüşlerdir. Bir kelime ile; şirke sapmış, müşrik olmuşlardır.

Muvahhid:

Muvahhid kelimesi bir ism-i fail olup Tevhid

masdarından gelmektedir. Şirk kelimesinin zıddı ve tam tersi bir mana ifade eder. „La ilahe illallah“ cümlesinin ifade ettiği manayı kafasında ve gönlünde ve bütün söz, fiil ve hareketlerinde yaşayan ve yapan ve bu arada sadece ve sadece Şeriat sistemini tanıyıp diğerlerini tamamiyle red ve inkâr eden ve sadece „Şeriat, Şeriat!“ deyip duran, Şeriat'ı malından da canından da daha fazla seven ve sayan ve nihayet Allah'tan başkasından asla korkmayan kimsedir.

İslam; şunu kesin bir şekilde haber verir ki, şu kâinat; Dalgаланan denizleriyle, pırl pırl parlayan yıldızlarıyla, akıp giden nehirleriyle, ağır basan dağlarıyla, dönüp dolaşan insanlarıyla ve nihayet bütün mahlukatiyle - Yüce ve Sübhan olan Allah tarafından yaratılmıştır.

Bu hakikati takrir ve beyan eden ayetlerin sayısı pek çoktur. İşte onlardan birkaçı:

1- „Hakikaten sizin Rabb'iniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra da arşa hükümler olan Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi emriyle baş eğdirenidir. Haberinizi olsun, yaratmak da emir vermek de yalnızca O'na mahsustur. Alemlerin Rabb'i olan Allah ne yücedir!“ (Araf, 54)

2- „Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Bunlardan her biri bir yörüngede yüzmektedirler.“ (Enbiya, 33)

Bu ayet, bütün gök cisimlerinin bir felekte (bir yörüngede) yüzmekte olduklarını söylemekte. Kur'an indiği sırada ilim çevrelerine hâkim olan Batlamius nazariyyesine göre güneş ve ayı hareket ettiren, felektir. Halbuki ayet bunların felekte yüzdüklerini haber vermekle Batlamius nazariyyesini yıkmıştır. Nitekim bugünün isbatlanmış bilgisine göre de bu varlıkların her biri, Kur'an'ın dediği gibi bir yörüngede yüzmektedir. İlahî kudret, bu uzayda, birbirine çarpmadan yürüyen sayısız gemiler yaratmıştır.

3- „Çok merhametli olan Allah, Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı ve ona beyanı (konuşup düşüncelerini açıklamayı) belletti.“ (Rahman, 1-4)

4- „O (Allah) ki, göklerin ve yerin mülkü (ve yönetimi) O'nundur. O, bir çocuk edinmemiştir, mülkünde ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış, ona bir biçim (bir düzen) vermiş, mukadderatını tayin etmiştir.“ (Furkan, 2)

Allah'tır yalnız hâlik, yalnız razık; ins, cin ve hayvan bütün mahlukata rızık veren ve şu kâinatta herkesin yiyeceğini hazırlayan!

1- „Şüphesiz rızık veren, sağlam kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.“ (Zariyat, 58)

2- „Allah sizi yarattı. Sonra besledi, sonra öldürüyor, sonra diriltiyor. Peki, ortaklarınız (putlarınız) içinde bunlardan birini yapan var mı? O (Allah) onların koştukları ortaklardan beridir (münezzeh) ve yücedir.“ (Rum, 40)

3- „Yeryüzünde debelenen, hareket eden bir canlı

yoktur ki, onun rızık Allah'a ait olmasın!“ (Hud, 6) İşte iki kaide; iki hakikati ifade etmekte: Yaratan ve rızık veren!

Bu iki kaidenin tek bir neticesi vardır. O da yarattığı ve rızık verdiği varlıklar hakkında söz sahibi ve hüküm sahibi olma!..

Kur'an ayetleri; işte bu hakikatleri ifade etmekte ve pekiştirmekte ve şöyle demektedir:

1- „Göklerin ve yerin ve aralarındaki varlıkların mülkü (ve mülkiyeti, yönetim ve idaresi) Allah'a mahsustur. Dilediğini yaratır. O, herşeye kadirdir.“ (Maide, 17)

2- „Göklerin ve yerin mülkiyetinin (idaresinin) ancak Allah'a ait olduğunu hâlâ bilmedin mi?..“ (Maide, 40)

Öyle ise Allah, yarattığı her şeyin sahibi ve yöneticisidir; O'na mülkünde ve idaresinde hiçbir kimse ortak olamaz ve kanun koyamaz!..

Allah, şöyle buyurur:

1- „Bütün yüzler, O diri ve O yöneticiye boyun eğmiştir. Zulüm yüklenen ise (kanun koyma cüretini gösteren ise) perişan olmuştur.“ (Taha, 111)

2- „Çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan, acizlikten ötürü bir yardımcısı da bulunmayan Allah'a hamd olsun, de ve O'nu gereği gibi Tekbir et!“ (İsra, 111)

„Mülk“ kelimesi sahib olma manasına geldiği gibi, yönetme ve idare etme manasına da gelmektedir. Nitekim: Yönetici olması hasebiyle devlet reisine de „Melik“ ismi verilmektedir.

Sahte ilahlara gelince: Onların hiçbir kimseye ne kâr ve ne de zarar vermeye güçleri yetmez. Hatta kendilerine tapanlara bile ve hatta bizzat kendilerine bile! Yüce Allah şöyle buyurur:

1- „De ki: Allah'ı bırakıp da size ne zarar ve ne de yarar vermeğe gücü yetmiyen şeylere mi, tapıyorsunuz? Oysa Allah, işiten ve bilendir. (O'na kulluk etmeniz ve O'nun kanunlarına uymanız gerekmez mi?)

İbrahim Aleyhisselam da babasına hitaben şöyle demişti:

2- „Babacığım! İşitmez ve görmez ve senden hiçbir zararı gidermeye gücü yetmez şeylere mi ibadet ediyorsun?“ (Meryem, 42)

Öyle ise yaratan ancak Allah'tır, rızık veren ancak Allah'tır, malik ancak Allah'tır; mülkünde dilediği gibi tasarrufa sahib ancak O'dur, yaptığından sorulmaz, sizler yaptıklarınızdan bir bir hesaba çekileceksiniz...

Allah Teala şöyle buyurur:

1- „De ki: Allah'ım! Mülkün maliki sensin; istediğine mülkü (idareyi) verir, istediğinin elinden alırsın; istediğini aziz, istediğini zelil kılarırsın! Hayır senin elindedir! Sen her şeye kadirsin! Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın;

ölüden diriye, diriden ölüyü çıkarırsın! Dilediğini hesabsız bir şekilde rızıklandırırın!“ (Ali İmran, 26)

2- „Allah mülkü (idareyi) dilediğine verir. Allah, nimeti bol olan ve herşeyi hakkıyla bilendir.“ (Bakara, 247)

3- „Yoksa Allah, Lütfünden insanlara verdiği için onları kıskanıyorlar mı? Oysa biz, İbrahim ailesine de kitap ve hikmet vermiş ve onlara büyük bir mülk bağışlamıştık.“ (Nisa, 54)

Bir de beşer mantığına bakalım:

Meseleyi bir insan mantığı zaviyesinden ele alıp akl-ı selime ve insan mantığına soralım ve diyelim ki, „Hâkimiyet“ mülkün sahibine mi aittir, yoksa bir başkasına mı aittir? Kaldı ki mülkün sahibi, aynı zamanda yaratıcı, bir başkası ise yaratık!..

Akl-ı selim ve beşer mantığı da diyor ki, „Elbette hâkimiyet“ mülkün sahibine aittir; mülkünde tasarruf hakkı ona aittir, istediği gibi icraat yapar ve bu, son derece tabii bir şeydir. Zira bir insan, bir metaa sahip olur da onu insanlardan birine satarsa veya hibe ederse veyahut da komşularından birine, çalıştırmak üzere, emanet ederse, bunu kim inkâr eder? Biri kalkıp, itiraz ederse, yer yer insanlar ona çıkışmazlar mı? Buna senin hakkın var mı? „Adam kendi mülkünde kendisi tasarruf ediyor ve bu, onun hakkıdır!..“ demezler mi?

Beşer hukukunda mesele böyle olunca, ilahî hukukta da böyle olması pek tabiidir ve evla bittariktir. Neden? Çünkü O'dur gerçek mülk sahibi! Yaratan, büyütüp besleyen, sayısız nimetlerle terbiye ve taltif eden O'dur! Kaldı ki, mahlukatın hak ve hukukunu, en ince noktalarına kadar bilen O'dur!

Bütün bunları nazar-ı itibara alırsak, Hakk olan „İlah“ O'dur; kâinatı da insanı da ve insan hayatını da yapan ve yaratan O'dur. Dolayısıyla bütün bu şeylerde ve bu varlıklarda hakiki mütesarrıf, hakiki icraat sahibi O'dur. Ve insan hayatının tedbiri de insanlar arasındaki ahengi sağlama da O'na aittir ve nihayet insanlar arasında yaptığı icraatta ve koyduğu kanunlarda müdahale ve itiraz etmeye kimsenin hakkı yoktur.

Şu da bir gerçektir ki, Allah Teala, insanı yarattığında icad ve tasvirinde ona en güzel şekil vermiş, onu muhtelif hislerle, çeşitli kabiliyet ve çeşitli cihazlarla techiz etmiş; hayatta muhtaç olduğu beş duyu organı ile ikmal etmiş ve eksik bir taraf bırakmamıştır. Bundan dolayı insanoğlu, kendi nefsiyle de kendi nefsinin dışındaki varlıklarla da irtibat ve münasebetlerini sağlamakta ve alakalarını yürütmekte ve bilcümle onun şan ve şerefine yakışan hal ve hareketini, hak ve hukukunu, maslahat ve mefsetetini bildiğinden hem de en ince noktalarına kadar bildiğinden ona göre Şeriat vazetmiş, ona göre kanun ve nizamını göndermiştir. Hem öyle ki, vazettiği Şeriat, koyduğu kanun ve nizamlar; insanoğlunun yaratılışına, ruh ve tabiatına, madde ve mana yapısına tıpa tıp uygundur; ifrat ve tafriti yoktur, fazla ve noksanı yoktur...

Allah (c.c.) şöyle buyurur:

1- „O, bilmez mi yarattığını? Çünkü O, latiftir, her şeyden haberdardır.“ (Mülk, 14)

2- „Allah bilir, siz bilemezsiniz!“ (Bakara, 216)

3- „O size, dinden Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vah-yettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi Şeriat (hukuk düzeni) yaptı. Şöyle ki, dini doğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin! Fakat kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah dilediğini kendine seçer ve O'na yöneleni kendisine iletir.“ (Şura, 13)

4- „Sonra bu işten seni de bir Şeriat'a koyduk (sana da insanların uyacağı bir hukuk düzeni verdik). Sen ona uy, bilmeyenlerin heva ve heveslerine uyma!“ (Casiye, 18)

Ve netice:

Bütün bu açıklamalardan anlaşıldı ki, „Hâkimiyet“ Allah'a mahsustur. Ve bu, uluhiyyetin özelliklerindendir ve bu hususta Allah Sübhanehu ve Teala Hazretleri tektir, eşi ve benzeri yoktur, ortağı yoktur. Yani beşeriyetten hiçbir kimse hâkimiyeti Allah'tan başkası için atfedemez ve iddia edemez.

Öyleyse Müşerri yani kanun koyan ancak Allah'tır, helal kılan ancak Allah'tır, haram kılan ancak Allah'tır; emir ve yasak koyan ve bildiren ancak Allah'tır. Keza bir şey ki, Allah onu helal kılmıştır, işte o helaldir; ve bir şey ki, Allah onu haram kılmıştır; işte o da haramdır. Binaenaleyh, Allah'tan başka hiç kimsenin kanun koymaya; haramlar ve yasaklar koymaya, haramlar ve mübahlar beyan etmeye ne hakkı vardır ne de salahiyeti! Ve kim böyle bir şeye kalkışırsa, işte o, kendisini Allah'ın yerine koymuş, şirke sapmış ve kâfir olmuştur, mürted olmuştur. Cenazesini kılınmaz!..

Ve işte Kelime-i Tevhid'in tazammün ettiği mana da budur ki, Adem Peygamber'den günümüz Peygamberi (salât ve selam üzerlerine olsun) Hz. Muhammed'e kadar bütün peygamberlerin getirip tebliğ ettiği gerçek de budur. Allah (c.c.) şöyle buyurur:

„Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona: Benden başka ilah yoktur. Ancak bana kulluk edin, diye vahyetmiş olmalı!“ (Enbiya, 25)

„La ilahe illallah“ cümlesi de „Hâkimiyetin“ Allah'a ait olduğuna şahadet etmektedir. Gelecek bölümde bu noktaya tekrar dönecektir.

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emir'ül-Mü'minîn ve Halifet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6